

Želodčne bolečine, pritisk v želodcu, gnloha v črevesu, žolčan okus v ustih, slaba prebava, glavobol, težak jezik, bleđa barva obraza izginejo čisto po večkratni uporabi naravne »Franz Josefove« grenčice s tem, da jo izpijemo kozarec, preden ležemo spat. Specialni zdravniki za bolezni v prebavilih izjavljajo, da je »Franz Josefovo« vodo toplo priporočati kot v te namene služeče domače zdravilo. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Lipa. Smrt, ki nikomur ne prizanaša, je pobrala mlado ženo g. Škaliča, posestnika in trgovca s krompirjem. Umrta je kmalu po porodu. Porodila je namreč dvojčka, ki sta tudi umrla. Nad vse žalosten je bil prizor gledati mlado mater z otročičkoma na mrtvaškem odru. Pogreba se je udeležilo lepo število ljudi, ki so mladi ženski, ki je bila splošno priljubljena, izkazali zadnjo čast. Izražamo mlademu vdovcu g. Škaliču in vsem sorodnikom naše iskreno sožalje!

Prekmurje. Založba »Raba« bo izdala več publikacij za temeljitejšo spoznanje naše zemlje. Delo bo imelo naslov »Prekmurjski prijatelji« in bo vsebovalo razvoj in značaj prekmurske književnosti v 18. in 19. stoletju. Za naročnike bo stalo 25 Din. To delo toplo priporočamo!

Skrivnostna smrt v novi luči.

Uvod.

O največjem goljufu najnovejše dobe Staviskem, ki je ogoljufal Francoze in celi svet za težke stomilijone, smo že veliko pisali. Staviski se je sam ustrelil po razkritju, a njegovi ljudje in pomagači so naprej na delu in odstranjujejo z umori vse jim neljube osebe na skrivnostne načine in nobena oblast jim ne more prav do živga. Danes — po smrti Staviskega, skušajo kot njegovo delo pojasniti marsikateri umor iz vrst najvišjih in najvplivnejših oseb, ki so zginile, ali za javnost vsaj storile samomor in si tedaj ni znal nihče raz-

ložiti, kaj je natiralo milijonarja v — smrt, kje in kako je zginil. Med skrivnostno izginule spada tudi belgijski velebankir Löwenstein. V svojem letalu se je hotel prepeljati iz Belgije na Angleško in med vožnjo je padel iz letala v morje in nikdo ni zvedel kaj več o njem. Časopisje je tedaj pisalo, da je odprl med vožnjo pomotoma namesto vrata v stranišče, ona ven in je prišlo na ta način do smrtnega ponesrečanja.

Bankir v igralnici.

Bilo je leta 1926. Belgijski bankir Löwenstein se je naselil stalno v severnošpanski igralnici — v Biarritzu. Za njegovo vilo je bilo zasebno letališče, po katerem so se kretala noč in dan tri bankirjeva vodna letala, pripravljena na polet. Kapitalist Löwenstein je vladal tedaj v Biarritzu. Pred njim so se klanjali celo najznamenitejši angleški lordi. Ko je hotel nekoč, spremljan od belgijskega senatorja, v navadni obleki k posebno imenitnem večeru v igralnici, ga je zavrnil vratar z besedami: »Niti angleški prestolonaslednik bi ne smel v taki obleki v dvorano...« — »Kaj«, je zavpil Löwenstein, »kaj me briga angleški princ«, in je udaril vratarja s tako silo po glavi, da se je ta osnesvestil.

Redke nezgode.

Poletje l. 1926 ni bilo za Löwensteina samo čas brezmejnega uživanja. G. bankir je napravil na krog njegovih prijateljev vtis, kakor bi ga preganjala nevidna sila. Močni ter sicer neplašljivi mož je imel trenutke, ko se je bal kakor majhen otrok. Ne brez vzroka. Dne 14. septembra se mu je pripetila avtomobilska nesreča, iz katere se je čudežno izmotal živ. Ko so preiskovali vzrok nesreče, so dognali, da mu je bil nekdo nalašč pokvaril motor

Dva dni pozneje je padel koj po dvigu v zrak z letalom vred. Vzrok: škodoželjna poškodba. Krivcev ni mogel nihče odkriti.

Sedemnajst vlomov.

Leta 1926 je bilo mesto Biarritz, kjer se shajajo samo milijonarji, pozorišče najbolj nerazumljivih dogodkov. Gospem so zginjale v vrvežu z vratov najdragocenejše ovratnice. Ko so se vrnile na stanovanje, so našle prazne še šatulje za nakit. V katerikoli blagajni je bila shranjena kaka dragocenost — zginila je. Celo cerkev sv. Martina so oropali skrivnostni lopovi za pol milijonov funtov vrednosti. V celem so ugotovili v Biarritzu omenjenega leta 17 ropov ter vlomov. Vse poizvedbe za lopovskimi pretkanci so bile ničeve.

Obiskali so ga...

Dne 14. oktobra 1926 sta priredila gospod in gospa Löwenstein v svoji vili pojedino, na katero so bili povabljeni angleški lordi, francoski grofi in ameriški dolarski mogočnejši. Po imenitni pogostitvi se je odstranil od zabave g. Löwenstein krog polnoči, ker je imel navado, da je bil ob 6. uri zjutraj na nogah. Po drugi uri čez polnoč so se poslovili tudi ostali gosti od soproge Löwensteinove.

Ko je zbudil drugo jutro sluga Löwensteina, je opazil, da je bilo v predstobi spalnice vse v največjem neredu. Gospodova obleka je bila razmetana po tleh in iz sukna iztrgana fura ali podloga. Stoli so bili prevrnjeni, omare odprte...

Pri tem poročilu je bankir prebledel. V enem kotu so našli Löwensteinovo denarnico, iz katere je zginil denar in bankirjevi tajni dokumenti. Löwenstein ni čul nočnih obiskovalcev, njegovi psi se tudi niso oglasili.

Löwenstein je hitel v sobo svoje žene in jo je zbudil. Tamkaj ni bilo niti sledi o kakem neredu. V eni omari med perilom je skrivala gospa ključ od blagajne za nakit. Ključa ni bilo. Tičal je v blagajni... Dragocenosti so bile izropane. Neznanec je odnesel diamantov za 20 milijonov frankov.

zdaj počil strel in jih pozval? Počasi so se oddihali eden za drugim. Vse tiho... Franček je že moral biti preko obroča oblege in hiteti skozi šumo na Podgradje, kjer se bo odpočil in razgledal za nadaljnjo, veliko manj nevarno pot. Jarek krog zakopov se je pričel prazniti. Branilci so odhajali k počitku v trdni veri, da je premagal neustrašeni junak ovire in bodo sigurno prihodnjo noč rešeni oblege.

Jeruzalemski tabor je legal k počitku. Nedolžen mladenič je bil odposlan, da prinese izza Mure na Jeruzalem oljčno vejico rešitve in zmage nad pasjim sovražnikom!

==

Franček se je priplazil srečno po trebuhi s hriba v grabo, ne da bi zadel na kako stražo. V globeli je še čepe pazno gledal na vse strani, ali se bo zganilo kje kaj sumljivega, kar bi obetalo nevarnost. Spodaj vse tiho in mirno. Briti je začel po grabi mrzel zimski veter. Po vseh štirih je poskusil naprej. Za dobrih 30 korakov je bil gozd, ki se je vijugal po grebenu in mu nudil pri skakanju od enega drevesa do drugega

zadostno kritje. Pokrižal se je, vzdihnil k jeruzalemski Materi žalosti, se vzravnaval in s par dolgimi skoki je bil v šumi. Bila je na prvi pogled prazna in nezastražena. Tukaj je šlo lažje. Treba je bilo iz previdnosti le na lahko stopati po zmrzlem snegu, da ne bi preveč škripal in poiskati za preskoke debelejša drevesa. Navidez lahko umikanje skozi goščo je bilo za neizkušenega mladca tolikanj naporno, da mu je zalival kljub mrazu pot čelo, ko je nalezl že precej v gozdliču na pogorišča, iz katerih se je še kadilo. Od napol tlečih ognjev dalje so bili vozovi, konji, po tleh raztrošena slama, seno... Nobene straže. Očividno je tukaj taboril kručevski pratež, ker je vladala tolika brezskrbnost. Baš je nameraval obiti liki izumrli tabor, pa se je prikotalil iz voza dolg Kruc in momljaj v madžarščini: »Ištvan, ne bodi hud, če si stražil dalje. Takoj te zamenjam.« Franček je pritegnil sapo, stisnil v pest nož in prestopil naprej brez odgovora.

»Strela, se že zopet središ,« je nadaljeval od mraza drgetajoči dolgotetnež. »Vsaj požirek žganja mi daj,« je silil vanj dolgin od zadaj in že je bil tako blizu, da bi ga bil lahko otipal.

Mladostnega junaka je zapustila na mah zadnja

bihi na brze konje, ki so morali s tem tovorom nekaj časa galopirati. Dolgo za tem so znašli prvi sodček za izdelovanje masla in pridelava surovega masla je takoj narasla in se razširila po vsem svetu.

Zanimiva statistika iz Londona.

V 19. stoletju je bilo v Londonu trikrat toliko krčem ter točilnic piva nego v današnjih dneh, čeravno je posedalo tedaj mesto komaj polovico današnjega obsega. V 19. stoletju beleži kronist: 200 krčem, 447 jedilnic, 550 kavarn, 6000 točilnic piva, 8700 točilnic žganja = 16.000 lokalov, po katerih so popivali Angleži. Število prebiv-

Vsa oblastvena poizvedovanja za tajinstvenimi lopovi, ki so morali biti pomešani med gosti, so bila brezuspešna.

Šele sedaj!

Šele sedaj, ko so odkritja Staviskijevih sleparij, tatvin in lopovščin na dnevnem redu, so dognali, da se je baš leta 1926 naselil Staviski v Biarritzu s celotno svojo bando. Policija je sedaj dokazala, da je živel Staviski v Biarritzu od sleparij pri igri in od tatvin raznih dragocenosti.

Cela vrsta smrtnih nesreč.

Nadaljni potek Löwensteinovega življenja zglada tako, kakor da ga je natiirala družba Staviskega v smrt. Kakor že omenjeno, je zginil Löwenstein

leta 1929 brez vsake nadaljne sledi iz letala.

Leta 1927 je umrl Löwensteinov so-trudnik princ Leon Radziwil v hotelu igralnice v Monte Carlo. V njegovi sobi so našli brizgalno s sledovi smrtonosnega strupa. Policija ni odkrila morilca in je razložila prinčevu smrt kot morebitni samomor.

Löwensteinov zadnji pilot, ki je vodil letalo, iz katerega je zginil bankir za vedno, je smrtno ponesrečil na zagonečen način. Istotako je zginil nepojasnjeno Löwensteinov sluga Baxter.

Danes je vse prepričano, da je zakrivil vse nepojasnjene zločine in umore nad Löwensteinom in njegovo ožjo okolico — Staviski s svojo bando!

Pogled v dobo najvažnejše iznajdbe.

Konec.

Možje so postali brezupni, le Marconi se je smehljaj. Bil je siguren, da mora poskus uspeti. Marconi je trdil, da so krive neuspeha železne vrvi, ki podpirajo ter držijo jambor. Po njegovem mnenju so sprejemale električno valovanje te vrvi in so ga požirale.

Dne 12. maja so podajšali sprejemno žico za 20 m in so postavili sprejemno napravo ob strani. Opazovalci so sedeli na dveh stopnicah pred aparatom in so čakali . . . Nekaj se je zganilo . . . Zgledalo je liki znamenje . . . Bila je prevara . . .

Protiv večeru omenjenega dne je nastal silovit vihar in so prekinili poskuse.

Dne 13. maja se je lotil začevje Marconi. Sprejemno žico so zopet podajšali in sprejemno napravo so odnesli na obalo. Anteno so natančno preiskali. Na ta način je bila sprejemna žica skoraj podvojena — učinek železnih vrvi malodane odstranjen.

Hud veter je pihal od morja. Pet mož je privleklo velik zaboj in se je skrilo pod njega, da bi bili zavarovani proti viharju. Zastava na skali Lavernock Point je zaplapolala . . . skozi meglo je prišel odgovor.

Petorica se je stiskala pod zaboj in oči vseh so bile zasajene v sprejemni aparat . . . Minula je ena minuta . . . še druga . . . in nato se je prikazalo na belem papirju znamenje: tri kratke črte, dolga, tri kratke, dolga . . . Pred petorico je nastala črka V . . .

Marconi je pogledal na stran, njegove oči so zablješčale in izvil se mu je vzdih: »Ecco (glej)« in nepopisno vznemirjenje se je polastilo vseh opazovalcev. Pred njimi so se kopičila znamenja, prenešana brez glasu ter nevidno z otoka Flatholme po zraku, ki tvori edino zvezo med zemljo ter zvezdami.

Poglobimo versko vzgojo!

Dopis iz učiteljskih krogov.

Zelo hvalevreden pojav je uvedba skupne sv. maše za šolske otroke. Skrb in delo, katero si s tem naloži g. katehet, naj opomni v prvi vrsti starše, da pomagajo pri tem vzgojnem poslu. Je pač nelep in žalosten pojav, ako se obnašajo otroci v cerkvi kakor na sejmu: ne poslušajo pridigarja in se ne brigajo za posamezne dele sv. maše. Ako je bila v tem oziru dosedaj velika brezbržnost, naj se sedaj popravi. Starši naj zabičijo otrokom vedenje v hiši božji in zahtevajo ponovitev glavnih misli pridige. Premalo se je dosedaj vršila skupna molitev; je pač premalo, ako desetorica otrok moli, ostala večina pa šepetaje razpravlja svoje pomenke in se ozira okrog. K otroškemu pevskemu zboru naj bi se pritegnili tudi dečki ter naj se gleda na lepše, umet-

niško izvajanje. Od kakšne otroške priveditve naj bi pa učiteljstvo naklonilo znesek, da se revnim otrokom omogoči nabava mašnih knjižic. Na ta način se naj pripomore k lepemu delu za dušno izobrazbo naše mladine. Domača hiša naj pa koraka skupno s cerkvijo, in uspeh ne bo izostal. Delo, ki se je začelo, naj se pridno in smotreno nadaljuje tudi med našo izvenšolsko mladino, kateri poglobljena verska vzgoja ne bo škodovala, saj jo ogroža sovražnik od vseh strani. S tem, da posvetimo vse naše moči mladini, lahko brez skrbi zremo v bodočnost!

*

Vurberg. V nedeljo dne 27. maja vprizoritev novovrstne igre »Prodane žrtve«, slika iz »Kotlovskega misijona«. Pričetek po navadi. Vstopnina ugodna za vsakega. Zato ljubko povabljeni vsi prijatelji poštene zabave!

Sv. birma.

Knjižica, ki pouči botre in birmance, kako se je ravnavati pri sv. birmi, se dobi za Din 3.— v knjigarnah

TISKARNE SV. CIRILA V MARIBORU.

valstva okrog 1 milijon. Povprečno je prišla po 1 točilnica na 40 — 60 duš. V prejšnjem stoletju je bilo jedva še 5000 točilnic, dasiravno je bilo trikrat več ljudi.

Zlati meč ukraden.

Zlati meč ruskega velikega kneza Vladimirja je bil zadnje dni ukraden v Njujorku od neznanec. Vse je prepričano, da je izmaknil zgodovinski meč kak Rus, ki je hotel preprečiti s tatvino, da bi ne bila dragocena zapuščina carske Rusije prodana na dražbi. Da je ta domneva pravilna, dokazuje dejstvo, da se tat drugih še dragocenejših predmetov, ki so bili v bližini sablje, ni niti dotaknil. Omenjeni meč je

plahost, ki ga je obletaval pri pojavu Kruca. Z bliskavico se je okrenil, zamahnil z desnico in Madžaru je tičal nož do ročaja v grlu. Zabodeni niti krikniti ni utegnil. S celo težo na dolgo potegnjenega telesa je telebil ritanski po vozu, iz katerega sta pogledala kar dva konjuha v glasnem prepričanju, da se je crka dolgopeta opil na straži in ne more pogoditi v svoj voz. Za po tleh zloženega in domnevanega pijanca bi se niti zmenila ne bila, da ni spodrsnil Franček v naglici pri skoku po oledenelem dračju z obema nogama in zakolobaril po tleh. Konjarja sta bila uverjena, da je tudi zamena straže prepirljivec Ištvan pijan, da niti stati ne more. Planila sta iz voza v sneg v trenutku, ko se je vzravnal mladec od padca in se hotel izmuzniti naprej. Pobeg naenkrat iztreznjenega pijanca je opozoril Madžara z debelim sumom na vohunsko presenečenje. Sklonila sta se pod voz in zasledovala vsak z okovano vozno vago v roki begunca, ki se je umikal iz gozda na desno stran proti grabi. Kruca sta robantila v svojem jeziku, napenjala oči v temo, nikogar — — — Ako bi šlo za sotovariša, bi se sigurno odzval in počakal. Nočni kolovratež je kar naenkrat zginil — — — Franček se je stiskal

zravnal liki sveča ob debelejši hrast in stal pripravljen na smrtonosen zamah z nožem.

Konjarja nista opustila kar zlepa zasledovanja. Klošturila sta okrog od debla do debla. Ogleduh se je moral nekam potuhniti. Sukala ter motala sta se v vedno večjem krogu, ko je dvignil eden visoko vago v zamah za udarec, ki se pa ni ustavil na Frančekovi glavi. Predno je ohlinil trdi les mladeniča, je že zakrilil Oger z rokami, kriknil obupno iz polnega grla, se vrtel ko podsekan hrast, lopnil po tleh na obraz in izpod njega je pordečil sneg — — — Mesec je posnil izza oblaka. Franček je potegnil pištolo, da bi upihnil drugega zasledovalca, ki je pa ob smrtnem opoteku tovariša obstal in zaklical na pomoč! Naš junak je navil petelina, dvignil orožje in nameril proti Krucu. Sproženi petelin je samo šklesnil po kremenu, užgal iskro — — poka ni bilo — — Smodnik se je stresel s prašnika pri spodrsu in padcu po kupu dračja. Strel v odločilnem trenutku je odrekel. Franček je obrnil orožje, ga zagrabil za cev, zamahnil, a v tem trenutku se je zablislilo tudi po njegovih možganih. Izza hrastovega debla je odjeknil glasen — črep! Neznanec niti zakričal ni. Madžar ga je bil lopnil s težko vozno